

vilde blive ganske uberørte af Nedsættelsen, idet de faar og stadig vilde faa fuld Dækning efter Loven.

En mere ligelig Fordeling af Nedsættelsen paa de forskellige Erhverv vilde opnaas, saafremt man nedsatte samtlige de Dagpenge og Erstatninger, som tilkendes de tilskadekomne, med en vis, for alle Tilfælde ens Procent. Sætter man denne Procent til 15, vilde man opnaa en samlet Nedsættelse, der vilde blive lige saa stor som efter den foran omtalte Fremgangsmaade, og som vil andrage:

1) 15 pCt.s Nedsættelse af Døds- og Invaliditetserstatningerne (der i 1925 androg 6,1 Mill. Kr.).....	ca.	915 000 Kr.
2) 15 pCt.s Nedsættelse af Dagpengene, formentlig.....	-	200 000 —
I alt...		<u>ca. 1 115 000 Kr.</u>

Man vil imidlertid anse det for rigtigere at foretage en Kombination af de to nævnte Fremgangsmaader, saaledes at man dels foretager en ligelig Nedsættelse af Dagpenge og Erstatninger ved i disse at fradrage 15 pCt. og dels foretager en Nedsættelse af Maksimallønnen med en saa stor Procent, at Ydelserne for de bedst lønnede blev reduceret mere i Forhold til det nuværende Prisniveau. Nedsætter man Maksimalsatserne med ca. 12½ pCt., vil Resultatet blive, at Erstatningerne for de bedst lønnede — nemlig de, hvis Løn ligger over Maksimalgrænsen — vil blive nedsat med i alt ca. 25 pCt. Da man maa anse en saadan Reduktion for rimelig og passende, har man affattet Lovforslaget i Overensstemmelse hermed.»

Den samlede Besparelse opgøres i Bemærkningerne til 1 525 000 Kr.

Det af Ministeren fremsatte Lovforslag, som indeholdt de ovenfor nævnte Forslag til Ændring i den gældende Lov, vedtoges væsentlig; men der stilledes dog til det adskillige Ændringer.

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefalede Lovforslaget af Venstres Ordfører, Jensen (Broby), medens Socialdemokraternes Ordfører, L. D. Rasmussen, ikke kunde anbefale det, idet Partiet ikke vilde gaa med til »Nedskæring og Tilbageskridt» paa dette Omraade. De Konservatives Ordfører, Fibiger, udtalte, at Partiet var villigt til at gennemføre Besparelser her baade for Statskassen og Arbejdsgiverne, og at der efter dets Mening mulig kunde spares yderligere Beløb end foreslaaet. De Radikales Ordfører, Mads Larsen, stillede sig gennemgaaende velvilligt.

I Folketingsudvalgets Betænkning nævnes, at Udvalget